Reflektion kring masterstudier:

Mina planer är att fortsätta med mina studier så att jag får ut en civilingenjörsexamen, vägen dit och vilken typ av inriktning och examen jag i slutändan kommer att ha är ännu inte bestämt.

Masterexamen lockar med en större valfrihet, där mina egna intressen mer avgör vilka kurser jag kommer att läsa. Grundutbildningen har än så länge antagligen varit utformad och anpassad så att så många som möjligt ska få en så bred grund som möjligt. Vilket antagligen varit gynnande i vissa situationer men jag känner att några av kurserna hade jag aldrig läst om jag kunnat välja bort dem. Då jag ser att kurserna på mastersprogrammet är på avancerad nivå så känner jag att det i slutändan inte betyder att kursen är svårare än en kurs på grundnivå. Det hela avgörs av hur intressant man själv tycker att det man läser är, och om man ser att man verkligen kommer att ha nytta av det man lär sig i framtiden.

Jag har haft det svårt med bostad i Stockholm, som många andra som jag känner och ska flytta hit. I början av min grundutbildning fick jag pendla i flera timmar om dagen som tärde på mig både fysiskt och psykiskt. I nästan ett år lyckades jag dock hitta och hyra en bostad i Stockholm, dock har jag nu i slutet igen varit tvungen att flytta hem. Jag kände att jag inte orkade studera lika mycket och behålla samma koncentration om jag dessutom skulle byta flera tåg för att ta mig till skolan så mitt val blev distansstudier tills att situationen löst sig. Då jag har flyttat omkring mycket i början av mina studier så har jag lärt mig vikten av att ha en lugn och trygg miljö när jag ska studera. Därför har jag köpt lägenhet som kommer vara inflyttningsklar inför masterstudierna. Jag tror att det beslutet har gett mig mer trygghet och ork samt att jag känner mig mer hoppfull och entusiastisk inför att faktiskt bo och studera i samma stad. Mer av min tid kommer att kunna fördelas så som jag vill.

När jag har tittat på arbetsmarknaden och kraven som ställs på sökande så ser jag att det är många olika krav och erfarenheter som krävs. De flesta arbetsplatser är unika på sitt sett. Därför är det svårt att utforma en utbildning som passar alla dessa arbeten. Det är där jag ser skillnaden i grundutbildning och mastersnivå. Grundutbildningen öppnar upp ögonen för hur mycket det finns att lära oh vilka möjligheter man har. Därefter har man lätt för att se vad man själv tycker är intressant och kan följa det spåret så att man till slut har lättare för att känna igen arbetsplatser som erbjuder fördjupning inom ens egna begränsningar. Det blir lättare att för både än själv hitta rätt samtidigt som arbetsplatser har lättare för att få in personer som brinner för och är intresserade av det dem gör. En sorts gallring.

På masterutbildningen så har man dessutom möjligheten att söka ett utbyte med ett internationellt universitet. Utöver erfarenheter så som språk och att klara sig själv i ett annat land så kan kontakter man skapar bli ovärderliga. Både för att många branscher är små där alla känner alla och internationella samarbeten blivit allt vanligare. Men också för att man själv har lättare att hitta jobb om man känner likasinnade som kan komma med förslag och egna erfarenheter.

Av de 2 masterutbildningarna jag har funderat på, medicinsk teknik (TMLEM) och systemteknik och robotik (TSCRM), så känns inte kurserna jag läser i dagsläget särskilt relevanta. Dock har jag redan tidigare nämnt att det är svårt att redan i början av en utbildning hitta kurser som täcker allt och som alla vill göra. För att kunna ha det så enkelt så hade man behövt välja en yrkesorienterad utbildning, och det vill inte jag.